

cepis suis, & faciam pacem Dominus Deus noster.

Sabbato ante Dominicam secundam Octobris.

Ad Magnificat, Antiphona. Refulsit sol in clypeos aureos, & resplenderunt montes ab eis, & fortitudo Gentium dissipata est.

Sabbato ante Dominicam tertiam Octobris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Lugebat antem Iudam Israël planctu magno, & dicebat: Quomodo cecidisti potens in praelio, qui salvum faciebas populum Domini?

Sabbato ante Dominicam quartam Octobris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Exaudiat Dominus orationes vestras, & reconcilietur vobis nec vos deserat in tempore malo Dominus Deus noster.

Sabbato ante Dominicam v. Octobris, nisi sit dimittenda, quia hæc proximior sit Kalendis Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Tua est potentia, tuum regnum Domine, tu es super omnes Gentes: da pacem Domine in diebus nostris.

SABBATO

ante Dñam ñ Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum, & plena erat omnis terra maiestate eius: & ea quæ sub ipso erant replebant templum.

Sabbato ante Dominicam secundam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Aspice Domine, quia facta est desolata civitas plena divitijs, sedet in tristitia domina Gentium: non est qui consoletur eam, nisi Deus noster.

Si Novembris habeat tantum quatuor Dominicas, tunc Sabbato ante Dominicam ii. ad Magnificat dicitur Antiphona. Muro tuo, & duobus sequentibus Sabbatis dicuntur sequentes Antiphona.

Sabbato ante Dominicam tertiam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Muro tuo inexpugnabil circumcinge nos Domine, & armis tuæ potentia protege nos semper.

Sabbato ante Dominicam quartam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Qui celorum continens thronum, & abyssos intuëris, Domine Rex reguum, montes ponderas, terram palmo concididis: exaudi nos Domine in gemitibus nostris.

Sabbato ante Dominicam quintam Novembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Super muros tuos Ierusalem constitui custodes: tota die & nocte non tacebunt laudare nomen Domini.

Sabbato post ultimam Dominicam Novembris.

Ad Vesper. Antiphonæ cum Psalmis de Psalt. 143: Capitulum, Hymnus, v. Añ. ad Magnificat, & Oratio, ut in Sabbato ante Dominicam primam Adventus. 155.

ORA-

ORATIONES ET ANTIPHONAE IN DOMINICIS,

Per ordinem dispositæ, à tertia post Pentecosten usque ad Adventum.

DOMINICA III.
post Pentecosten.

Ad Matutinum, Invitatorium. Agorëmus Dominum, * Qui fecit nos. Psalmus. Venite. 2. Hymnus. Nocte surgentes. 3. Añ. Servite Domino. cum reliquis Antiphonis, Psalmis, & Versiculis, ut in Psalterio. 3.

ORATIO.

Protector in te sperantium Deus, sine quo nihil est validum, nihil sanctum: multiplica super nos misericordiam tuam; ut te rectore, te duce, sic transeamus per bona temporalia, ut non amittamus aeterna. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves, & si perdidit unam ex illis, nonne dimittit nonagintanovem in deserto, & vadit ad illam quæ perierat, donec inveniat eam? alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ mulier habens drachmas decem, & si perdidit drachmam unam, nonne accendit lucernam, & evërrit domum, & querit diligenter donec inveniat?

DOMINICA IV.

Post Pentecosten. ORATIO.

DA nobis, quæsumus Domine, ut & mundi cursus pacifice nobis tuo ordine dirigatur: & Ecclesia tua tranquilla devotione letetur. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona. Ascendens Iesus in navim, & sedens docebat turbas, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona. Præceptor, per totam noctem laborantes nihil cepimus, in verbo autem tuo laxabo rete.

DOMINICA V.

Post Pentecosten. ORATIO.

DEus, qui diligentibus te bona invisibilia præparasti: infunde cordibus nostris tui amoris affectum; ut te in omnibus, & super omnia diligentes, promissiones tuas, quæ omne desiderium superant, consequamur. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona. Audistis quia dictum est antiquis: Non occides: qui autem occiderit, reus erit iudicio.

Ad Magnificat, Antiphona. Si offers munus tuum ad altare, recordaberis fueris, quia frater tuus habet aliquid adversus

V 4

sus te; relinque ibi munus tuum ante altare, & vade prius reconciliari fratri tuo: & tunc venies offeres munus tuum, alleluia.

DOMINICA VI.

Post Pentecosten. ORATIO.
Dets virtutum, cuius est totum quod est optimum: insere pectoribus nostris amorem tui nominis, & praesta in nobis religionis augmentum: ut quae sunt bona, nutrias; ac pietatis studio, quae sunt nutrita, custodias. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum turba multa esset cum Iesu, nec haberent quod manducarent; convocatis discipulis, ait illis: Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Misereor super turbam: quia ecce iam triduo sustinent me, nec habent quod manducent: & si dimisero eos ieiunos, deficient in via, alleluia.

DOMINICA VII.

Post Pentecosten. ORATIO.
Deus, cuius providentia in sui dispositione non fallitur: te supplices exoramus; ut noxia cuncta submoveas, & omnia nobis profutura concedas. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Attendite à falsis prophetis, qui veniunt ad vos in vestimentis ovium, intrinsecus autem sunt lupi rapaces: à fructibus eorum cognoscetis eos, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non potest arbor bona fructus malos facere, nec arbor mala fructus bonos facere: omnis arbor, quae non facit fructum bonum, excidetur, & in ignem mittetur, alleluia.

DOMINICA VIII.

Post Pentecosten. ORATIO.
Largire nobis, quæsumus Domine, semper spiritum cogitandi quæ recta sunt, propitius & agendi: ut qui sine te esse non possumus, secundum te vivere valeamus. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ait dominus villico: Quid hoc audio de te? redde rationem villicationis tuæ, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid faciam, quia dominus meus auferit à me villicationem? fodere non valeo, mendicare erubescio: scio quid faciam, ut cum amotus fuero à villicatione, recipiant me in domos suas.

DOMINICA IX.

Post Pentecosten. ORATIO.
Pateant aures misericordiae tuae, Domine, precibus supplicantium: & ut petentibus desiderata concedas, fac eos, quæ tibi sint placita, postulare. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum appropinquaret Dominus Ierusalem, videns civitatem flevit super illam, & dixit: Quia si cognovisses & tu: quia venient dies in te, & circumdabunt te inimici tui vallo, & circumdabunt te, & conungustabunt

bunt te undique, & ad terram prosternent te: eo quod non cognovisti tempus visitationis tuæ, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim: Quia domus mea domus orationis est cunctis gentibus: vos autem fecistis illam speluncam latronum: & erat quotidie docens in templo.

DOMINICA X.

Post Pentecosten. ORATIO.

Deus, qui omnipotentiam tuam parcendo maxime & miserando manifestas: multiplica super nos misericordiam tuam; ut ad tua promissa currentes, caelestium bonorum facias esse consortes. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stans à longè publicanus, nolèbat oculos ad caelum levare: sed percutiebat pectus suam, dicens: Deus, propitius esto mihi peccatori.

Ad Magnificat, Antiphona.

Descendit hic iustificatus in domum suam ab illo: quia omnis qui se exaltat, humiliabitur: & qui se humiliat, exaltabitur.

DOMINICA XI.

Post Pentecosten. ORATIO.

Omnipotens sempiternè Deus, qui abundantia pietatis tuæ & mèrita supplicum excedis & vota: effunde super nos misericordiam tuam: ut dimittas quæ conscientiam metuit, & adicias quod oratio non præsumit. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transisset Dominus fines Tyri, surdos fecit audire, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona.

Benè omnia fecit, & surdos fecit audire, & mutos loqui.

DOMINICA XII.

Post Pentecosten. ORATIO.

Omnipotens & misericors Deus, de cuius munere venit, ut tibi à fidelibus tuis dignè & laudabiliter serviatur: tribue quæsumus nobis, ut ad promissiones tuas sine offensione curramus. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magister, quid facièdo vitam æternam possidèbo? ait ille ad eum: In Lege quid scriptum est? quomodo legis? Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Homo quidam descendebat ab Ierusalem in Iericho, & incidit in latrones; qui etiam despoliaverunt eum, & plagis impositis abierunt, semivivo relicto.

DOMINICA XIII.

Post Pentecosten. ORATIO.

Omnipotens sempiternè Deus, da nobis fidei, spei, & charitatis augmentum: & ut mereamur àsequi quod promittis, fac nos amare quod præcipis. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transiret Iesus quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt à longè & levaverunt vocem, dicentes: Iesu præceptor, miserere nostri!

Ad

Ad Benedictus, Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, alleluia.

DOMINICA XIV.

Post Pentecosten. ORATIO.

Custodi Domine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiacione perpetua: & quia sine te labitur humana mortalitas; tuis semper auxilijs & abstrahatur à noxijs, & ad salutaria dirigatur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolite solliciti esse, dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? scit enim Pater vester, quid vobis necesse sit, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hæc omnia adiciantur vobis, alleluia.

DOMINICA XV.

Post Pentecosten. ORATIO.

Eccliam tuam, Domine, miseratio continuata mundet & muniat: & quia sine te non potest salva consistere, tuo semper munere gubernetur. Per Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Ibat Iesus in civitatem, quæ vocatur Naim: & ecce defunctus efferebatur filius unicus matri suæ.

Ad Magnificat, Antiphona.

Propheta magnus surrexit in nobis, & quia Deus visitavit plebem suam.

DOMINICA XVI.

Post Pentecosten. ORATIO.

Tua nos, quæsumus Domine, gratia semper & præveniat & sequatur: ac bonis operibus iugiter præstet esse intentos. Per Dominum nostrum Iesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum intraret Iesus in domum cuiusdam Principis Pharisæorum sabbato manducare panem: ecce homo quidam hydropticus erat ante illum: ipse verò apprehensum sanavit eum, ac dimisit.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cum vocatus fueris ad nuptias, recumbe in novissimo loco; ut dicat tibi qui te invitavit: Amice, ascende superius: & erit tibi gloria coram simul discumbentibus, alleluia.

DOMINICA XVII.

Post Pentecosten. ORATIO.

DA, quæsumus Domine, populo tuo diabolica vitare contagia: & te solum Deum pura mente sectari. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magister, quod est mandatum magnum in Lege? ait illi Iesus: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quid vobis videtur de Christo? cuius filius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Iesus: Quomodo David in spiritu vocat eum Dominum, dicens: Dixit Dominus Domino meo: Sede à dextris meis?

DO-

DOMINICA XVIII.

Post Pentecosten. ORATIO.

Irigat corda nostra, quæsumus Domine, tuæ miseracionis operatio: quia tibi sine te placere non possumus. Per Dominum nostrum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit Dominus paralytico: Confide fili, remittuntur tibi peccata tua.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulit ergo paralyticus lectum suum, in quo iacebat, magnificans Deum: & omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

DOMINICA XIX.

Post Pentecosten. ORATIO.

Omnipotens & misericors Deus, universa nobis adversantia propitiatus excludere: ut mente & corpore pariter expediri, quæ tua sunt, liberis mentibus exequamur. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dicite invitatis: Ecce prandium meum paravi: venite ad nuptias, alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Intravit autem Rex, ut videret discumbentes: & vidit ibi hominem non vestitum veste nuptiali, & ait illi: Amice quomodo huc intrasti, non habens vestem nuptialem?

DOMINICA XX.

Post Pentecosten. ORATIO.

Largire, quæsumus Domine, facilibus tuis indulgentiam placatus, & pacem: ut pariter ab omnibus mundentur offensis, & securi tibi mente deserviant. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Erat quidam regulus, cuius filius infirmabatur Capharnaum: hic cum audisset quod Iesus veniret in Galilæam, rogabat eum ut sanaret filium eius.

Ad Magnificat, Antiphona.

Cognovit autem pater, quia illa hora erat, in qua dixit Iesus, Filius tuus vivit, & credidit ipse, & domus eius tota.

DOMINICA XXI.

Post Pentecosten. ORATIO.

Familiam tuam, quæsumus Domine, continua pietate custodi: ut à cunctis adversitatibus te protegente sit libera, & in bonis actibus tuo nomine sit devota. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Dixit autem Dominus servo: Redde quod debes. Prociens autem servus ille rogabat eum, dicens: Patientiam habe in me, & omnia reddam tibi.

Ad Magnificat, Antiphona.

Serve nequam, omne debitum dimisi tibi, quoniam rogasti me: nonne ergo oportuit & te misereri conservi tui, sicut & ego tui miseris sum? alleluia.

DOMINICA XXII.

Post Pentecosten. ORATIO.

Deus, refugium nostrum, & virtus: adesto pijs Ecclesiarum tuarum precibus, auctor ipse pietatis, & prestat ut quod fideliter petimus, efficaciter consequamur. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.

Magister: scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces, alleluia.

Ad

Ad Magnificat, Antiphona.
Rédde ergo quæ sunt Cæsaris, Cæsari: & quæ sunt Dei, Deo, alleluia.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, eius loco ponitur xxiv. ut infra: & Officium huius Dominicae ponitur in Sabbato præcedenti, non impedito Festo ix. Lectiōnum, aliōquin FERIA vi. vel alia similiter non impedita.

DOMINICA XXIII.

Post Pentecosten. ORATIO.

Absolve, quæsumus Domine, tuorum delicta populorum: ut à peccatorum nostrorum nexibus, quæ pro nostra fragilitate contraximus, tua benignitate liberemur. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.
Dicēbat enim intra se: Si tetigero sūbriam vestimentī eius tantum, salva ero.

Ad Magnificat, Antiphona.
At Iesus conversus, & videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit, alleluia.

Dominica post Pentecosten non possunt esse pauciores viginti tribus, neque plures viginti octo. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxiii. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfluerunt post Epiphaniam; quoad Orationem & Antiphonas ad Benedictus, & Magnificat hoc ordine.

Si Dominica post Pentecosten fuerint xxv. Dominica xxv. Post Pentecosten erit quæ est vi. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvi. Dominica xxv. erit quæ est v. post Epiphaniam, & xxv. erit quæ est vi.

Si fuerint xxvii. Dominica xxiv. erit quæ est iv. post Epiphaniam, xxv. erit v. & xxvi. erit vi.

Si fuerit xxviii. Dominica xxiv. erit quæ est iii. post Epiphaniam xxv. erit iv. & xxvi. erit v. & xxvii. erit vi. & ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiv.

DOMINICA XXIV.

ultima post Pentecosten.

ORATIO.

EXcita, quæsumus Domine, tuorum fidelium voluntates: ut divini operis fructum propensius exequentes, pietatis tue remedia maiora percipiant. Per Dominum.

Ad Benedictus, Antiphona.
Cum videritis abominationem desolationis, quæ dicta est à Daniëlis Propheta, stantem in loco sancto: qui legit, intelligat.

Ad Magnificat, Antiphona.
Amen dico vobis, quia non præteribit generatio hæc, donec omnia fiant: cælum & terra transibunt, verba autem mea non transibunt, dicit Dominus.

PRO-

PROPRIUM SANCTORUM.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

S. SATURNINI MARTYRIS.

Commemoratio.

Ad Vesperas, Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, & à verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram. *Ps.* Gloria & honore coronasti eum Domine. *Ps.* Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

ORATIO.

Deus, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfungi: eius nos tribue meritis adjuvari. Per Dominum.

De Festis occurrentibus in Adventu non fit Officium, nisi fuerit Duplex, vel Semiduplex. Quod si venerit in Dominica, transfertur in FERIAM II. similiter non impeditam. De Simplicibus autem fit tantum commemoratio: quod servatur etiam in Quadragesima, Quatuor Temporibus, & in Vigiliis, ut in Rubricis generalibus Breviarii dictum est.

IN VIGILIA

S. ANDRÆ APOSTOLI.

Si hæc Vigilia venerit in Adventu, nihil fit de ea, nisi in Missa. Si vero non venerit in Adventu, fit Officium de FERIA, ut dictum est in Rubricis generalibus Breviarii, cum Ora-

tiōne de Vigilia, ut infra. Quod etiam servatur in alijs Vigilijs occurrentibus in Adventu, Quadragesima, & Quatuor Temporibus.

Si Festum S. ANDRÆ venerit FERIA II. de Vigilia fit Officium in Sabbato præcedenti, & Commemoratio S. Saturnini in Dominica.

Ad Laudes, ut in Psalterio, & dicuntur Preces feriales illius generibus supra. 62.

ORATIO.

Quæsumus omnipotens Deus: ut beatus Andreas Apostolus, cuius prævenimus festivitatem; tuum pro nobis impleret auxilium: ut à nostris reatibus absoluti, à cunctis etiam periculis eruamur. Per Dñm.

Deinde pro Commemoratiōne S. SATURNINI, Antiphona. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam. *Ps.* Iustus ut palma florebit. *Ps.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

ORATIO.

Deus, qui nos beati Saturnini martyris tui concedis natalitio perfungi: eius nos tribue meritis adjuvari, Per Dominum nostrum.

Extra Adventum fit Commemoratio de CRUCE, cum reliquis, 146.

DIE